

Statsrevisorerne kunde imidlertid ikke antage, at Retten til den omtalte Udgift begrundes ved den her anførte factiske Fremstilling af Sagen, til hvis Oplysning endnu søjedes, at den samme Forfatter har en Understøttelse under Cultusministeriet. Da imidlertid lignende Afvigelser fra Finantsloven ikke antages oftere at ville finde Sted, have Revisorerne troet at kunne undlade at andrage paa Ansvar og indstillet, at den her omhandlede Udgift maatte passere.

Udvalget, der med Statsrevisorerne er enigt i, at det ikke kan antages, at Finantsloven i det her omhandlede Tilfælde har bevilget Tryk- og Sælsomsomkostninger til andre Skrifter end dem, det statistiske Bureau selv udgiver, formener, at der saaledes til den her omhandlede extraordinaire Udgift vil behøves Rigsdagens Sanction, som det antager, efter de oplyste Omstændigheder, for denne Gang at kunne meddeles. Det indstiller derfor, at det besluttet:

Redningsvæsenet.

ad 1.

Under Udgiften i Regnskabsaaret 1850—51 ere indbefattede:

Restudgift for Regnskabsaaret 1849—50	203 Rbd.	22 f.
Bestyrerens Gage for Februar og Mars 1850	83	— 32 —
Honorar for Aarene 1848 og 1849	300	— " —
Ambidhauge Tilgodehavende for 1849	70	— 65 —
Samme Gratification for 1849	50	— " —

707 Rbd. 23 f.

Disse Udgifter, ved hvilke Statsrevisorerne intet have fundet at bemærke, ere imidlertid antagne at behøve Rigsdagens Billigelse.

Da Udgifterne angaae et Lidsrum, der er ældre end det, Finantsloven for Regnskabsaaret 1850—51 omfatter, er Udvalget heri enigt med Revisorerne, og indstiller saaledes, at det besluttet:

Udgiften, 707 Rbd. 23 f., billiges.